

Council of the
European Union

Brussels, 16 June 2021
(OR. en, nl)

9881/21

Interinstitutional Files:

2020/0361(COD)
2020/0374(COD)

COMPET 490
MI 479
JAI 740
TELECOM 262
CT 82
PI 53
AUDIO 63
CONSOM 137
CODEC 908
RC 28
INST 233
PARLNAT 142

COVER NOTE

From: The Senate of the States General (NL)
date of receipt: 15 June 2021
To: The President of the Council of the European Union

No. prev. doc.: 14124/20 - COM(2020) 825
14172/20 - COM(2020) 842

Subject: Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on a Single Market for Digital Services (Digital Services Act) and amending Directive 2000/31/EC [14124/20-COM(2020) 825 final]
Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on contestable and fair markets in the digital sector (Digital Markets Act) [14172/20- COM(2020) 842 final]
- Opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality

Delegations will find attached the opinion of The Senate of the States General (NL) on the above, followed by a courtesy English translation.

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Europese Commissie
T.a.v. mevrouw M. Verstager
Wetsstraat 200
1049 Brussel
België

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 14 juni 2021
betreft Vragen aan de Europese Commissie naar aanleiding van voorstel COM(2020)825 en COM(2020)842
ons kenmerk 169227U

Geachte mevrouw M. Verstager,

De leden van de vaste commissies voor Immigratie en Asiel/JBZ-Raad en voor Justitie en Veiligheid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben met belangstelling kennisgenomen van de op 15 december 2020 door het Europees Parlement en de Raad gepubliceerde voorstellen COM(2020)825 voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een een-gemaakte markt voor digitale diensten (wet inzake digitale diensten) en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG¹ en COM(2020)842 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over betwistbare en eerlijke markten in de digitale sector (wet digitale markten). De leden van de fractie van **GroenLinks** leggen naar aanleiding van deze voorstellen graag de volgende vragen en opmerkingen aan u voor.

Ten aanzien van voorstel COM(2020)825 hebben de leden van de GroenLinks-fractie de volgende vragen:

Op grond van artikel 5 van de verordening moeten hostingdiensten prompt handelen wanneer zij kennis hebben genomen van illegale inhoud en overgaan tot het verwijderen of het ontoegankelijk maken. De leden van de fractie van GroenLinks vragen de Europese Commissie wanneer hostingdiensten voldoen aan dit kenniscriterium en wat 'prompt' precies inhoudt, aangezien dit beide niet wordt verduidelijkt in bedoeld artikel. En wordt er bij het 'prompt' verwijderen of ontoegankelijk maken een onderscheid gemaakt naar het karakter van de illegale inhoud?

De leden van de fractie van GroenLinks constateren voorts dat er geen verplichtingen zijn opgenomen voor de betrokken online dienstverleners om illegale inhoud proactief op te sporen (bijvoorbeeld door middel van *upload filters*) of om ervoor te zorgen dat verwijderde informatie niet opnieuw wordt geplaatst (*staydown filters*). Dergelijke maatregelen zijn wel opgenomen in de Richtlijn inzake

¹ E210013.

datum 14 juni 2021
oms kenmerk 169227U
blad 2

auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt², het voorstel voor een verordening ter voorkoming van de verspreiding van terroristische online-inhoud³ en de aanbeveling over maatregelen om illegale online-inhoud effectief te bestrijden⁴. Wat is de reden dat er in het onderhavige voorstel niet dergelijke verplichtingen zijn opgenomen?

Artikel 14 van de verordening verplicht hostingdiensten de mogelijkheid te bieden aan gebruikers en derden illegale inhoud op de hostingdiensten aan te kaarten. Het voorstel stelt geen termijn voor afhandeling van een dergelijke melding. Er dient sprake te zijn van 'een tijdige, zorgvuldige en objectieve' manier van afhandeling. Kan de Europese Commissie aangeven wat er wordt verstaan onder deze elementen, in het bijzonder onder een tijdige afhandeling? Dit laatste is ook van belang in verband met eventuele vervolgstappen (klacht -en beroepsprocedures). Artikel 14 biedt niet nadrukkelijk de mogelijkheid informatie strijdig met de algemene voorwaarden te melden. Waarom is hier niet voor gekozen door de Europese Commissie?

In de strijd tegen desinformatie bestaat het risico dat de vrijheid van meningsuiting wordt aangetast door private bedrijven die uit voorzorg meer weghalen dan noodzakelijk is vanuit het oogpunt van bestrijding van desinformatie. Hoe gaat de Europese Commissie dit proberen te voorkomen zonder artikel 6 van de verordening te verzwakken? Acht de Europese Commissie het opportuun om na te denken over een financieringsverplichting voor deze bedrijven om een meer onafhankelijk toetsings- en mogelijk uitvoeringsorgaan te bekostigen dat de keuzes van private bedrijven inzake bestrijding van desinformatie toetst of zelf mogelijk overneemt?

Met betrekking tot het *notice & action* mechanisme vragen de leden van de GroenLinks-fractie de Europese Commissie wie nu uiteindelijk bepaalt of inhoud desinformatie is of niet? Kan de Europese Commissie een reflectie geven hoe kan worden voorkomen dat private bedrijven scheidsrechter worden in de grenzen van het publieke debat? Welke risico's ziet de Europese Commissie voor de vrijheid van meningsuiting en hoe zouden die in de hoogtechnologische decennia die nog gaan volgen beter kunnen worden gestut? Welke gedachten en plannen zijn hierover tot nu toe in de maak?

Gelet op de striktere maatregelen inzake *Very Large Online Platforms* (VLOP's) hebben de leden van de GroenLinks-fractie de volgende vragen aan de Europese Commissie:

1. Is de Europese Commissie het ermee eens dat VLOP's een steeds essentiëlere rol spelen in het functioneren van de samenleving?
2. Is het voor de Europese Commissie denkbaar dat vanuit het belang van de Europese burger gedeeltelijke of gehele nationalisering wenselijk is, waarbij nationalisering in dit geval dient te worden opgevat als europeanisering (op Europees niveau en niet op het niveau van een lidstaat tot eigendom maken)? Zijn er beginnende gedachten hierover binnen de Europese Commissie? De leden van de fractie van GroenLinks willen benadrukken dat deze denkoefening binnen de bestaande kaders van ons huidige kapitalistische systeem kan plaatsvinden, waarbij data en ICT als water en de leidingen gezien moet worden. Zou de Europese

² Richtlijn (EU) 2019/790.

³ COM(2018)640 final.

⁴ Aanbeveling (EU) 2018/334.

datum 14 juni 2021
oms kenmerk 169227U
blad 3

Commissie voorgaande vraag ook kunnen beantwoorden in het licht van een gedeeltelijke nationalisering/europeanisering, waardoor het feitelijk semipublieke organisaties zouden kunnen worden? Deze leden hechten eraan om te onderstrepen dat zij niet per se een voorstander zijn hiervan, maar de gedachtenoefening hiernaar wel een relevante vinden in het huidige veranderende tijdsgewricht.

3. Waarom heeft de Europese Commissie gekozen om de VLOP's zelfevaluaties te laten doen naar systeemrisico's? Is de Europese Commissie het met de leden van de fractie van GroenLinks eens dat dit vanuit de VLOP's nooit objectief beoordeeld kan worden omdat niet voornamelijk vanuit het publieke belang kan worden gedacht? Wil de Europese Commissie toezeggen dat zij dit alsnog zal veranderen en hier een ander, mogelijk nieuw onafhankelijk op te richten, orgaan voor inzet? Deze leden onderschrijven het voorstel, maar vinden dit een onbegrijpelijk punt en verwachten aanscherping van de artikelen 26 en 27 van de verordening.

Het *opt-in* en *opt-out* systeem waar artikel 29 van de verordening op voorsorteert stelt deze leden niet gerust. Een meer fundamentele bescherming van adequate informatie is in de ogen de leden van de GroenLinks-fractie van groot belang en daarin voorziet artikel 29 van de verordening te weinig. Is de Europese Commissie bereid om dit punt verder aan te scherpen zodat gebruikers van online diensten minder gemanipuleerd kunnen worden door de getoonde content? De leden van de GroenLinks-fractie zouden graag een meer expliciet verbod zien op *micro-targeting* van online inhoud, gebaseerd op het *tracken* van het online gedrag van een individu op het hele internet. Zou de Europese Commissie deze leden op de voorgaande punten tegemoet willen komen in het belang van een kwalitatieve informatievoorziening van burgers? Is de Europese Commissie het eens met de leden van de fractie van GroenLinks dat dit raakt aan de meest fundamentele pijlers van onze democratie en onze Unie? Zou de Europese Commissie in haar antwoord de nipte overwinning voor de *Brexiters* en de combinatie van desinformatie en *micro-targeting* willen meenemen in de gevraagde reflectie?

Is de Europese Commissie het eens met de fractieleden van GroenLinks dat wanneer een gebruiker duidelijk wil hebben waarom deze bepaalde informatie dan wel een advertentie te zien krijgt, dit mogelijk moet zijn? En is de Europese Commissie het ermee eens dat dit op een laagdrempelige manier moet gebeuren? Is de Europese Commissie bereid om op deze punten nog een keer kritisch naar de artikelen 24 en 30 van de verordening te kijken? Zou de Europese Commissie uiteen kunnen zetten waarom er niet voor is gekozen om een Europese toezichthouder in te stellen? Heeft deze optie op tafel gelegen? Is de Europese Commissie bereid om dit te heroverwegen? En zo nee, hoe verwacht de Europese Commissie dat een toezichthouder in een kleine lidstaat tegenwicht kan bieden tegen een bedrijf dat meer omzet heeft dat het bruto binnenlands product in die lidstaat? Hoe kijkt de Europese Commissie aan tegen financiering van toezichthoudende taken door de VLOP's?

Artikel 18 van de verordening regelt het klagen bij een buitengerechtelijke geschillencommissie. Deze procedure is - anders dan de klachtenprocedure - niet kosteloos. De geschillencommissie mag een kostendekkende vergoeding vragen. Kan de Europese Commissie uiteenzetten wat als een redelijke vergoeding wordt aangemerkt en wat deze vergoeding betekent als het gaat om toegang tot deze geschillencommissie voor iedereen, ook mensen met een kleine beurs?

datum 14 juni 2021
oms kenmerk 169227U
blad 4

Het voorstel laat toe dat er verschillende geschillencommissies worden gecertificeerd. Wat betekent dat voor de rechtszekerheid als er verschillende lijnen in jurisprudentie ontstaan? Ontstaat er dan een risico op 'geschilcommissie shoppen'? Graag ontvangen deze leden een reflectie vanuit de Europese Commissie op dit punt. Mogen geschillencommissies onder het voorstel alleen oordelen op basis van algemene voorwaarden en de geldende wet- en regelgeving of mogen deze commissies ook oordelen over schending van grondrechten door online platforms?

Het voorstel maakt het niet mogelijk om klachten in te dienen over het niet aanbevelen van informatie van een klager aan andere gebruikers. Evenmin kan worden geklaagd over het niet opnemen van informatie in zoekresultaten. Waarom heeft de Europese Commissie er niet voor gekozen dit eveneens onder het bereik van artikel 17 van de verordening te brengen? Immers, zichtbaarheid van informatie kan zo beïnvloed worden, zonder dat die informatie wordt verwijderd of ontoegankelijk gemaakt. Beperking van zichtbaarheid hoeft op grond van artikel 15 van de verordening niet uitdrukkelijk aan de gebruiker te worden medegedeeld. Waarom heeft de Europese Commissie er niet voor gekozen van het platform een toelichting te vereisen bij iedere vorm van ingrijpen, waaronder ingrijpen ten aanzien van de zichtbaarheid van informatie?

De leden van de GroenLinks-fractie verwelkomen het voorstel COM(2020)842, dat zij zien als een belangrijk instrument om de excessieve datamacht van de tech-reuzen te bedwingen. Ten aanzien van dit voorstel hebben de leden van de GroenLinks-fractie de volgende vragen:

Hoe weegt de Europese Commissie de effectiviteit van artikel 5 van de verordening? Hoe gaat de Europese Commissie ervoor zorgen dat er daadwerkelijk een keus komt voor gebruikers om te voorkomen dat hun persoonlijke gegevens niet worden gecombineerd? Is de Europese Commissie bereid om zich in te zetten voor het opnemen van verplichte interoperabiliteit tussen kernplatforms? Waarom heeft de Europese Commissie gekozen om aanpassing van de Europese mededingingsrichtsnoeren en de rol van data in het verkrijgen en behouden van marktmacht niet direct in het voorstel uit te werken? Is zij bereid dit alsnog te doen?

De Nederlandse regering heeft aangegeven dat zij het belang van effectieve handhaving steunt en zij erkent dat een stevige stok achter de deur om niet-naleving te voorkomen noodzakelijk is. De Nederlandse regering is bereid te overwegen of een langere termijn dan vijf jaar hiervoor opportuun is en hierover met andere lidstaten in gesprek te gaan. Hoe kijkt de Europese Commissie hier tegen aan?

De leden van de vaste commissies voor Immigratie en Asiel/IBZ-Raad en Justitie en Veiligheid zien uw reactie met belangstelling tegemoet en stellen het op prijs uw antwoord zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden na dagtekening van deze brief te ontvangen.

datum 14 juni 2021
omschrijving 169227U
blad 5

Hoogachtend,

M.H.M. Faber - van de Klashorst
Voorzitter van de vaste commissie
voor Immigratie en Asiel/IBZ-Raad

M.M. de Boer
Voorzitter van de vaste commissie
voor Justitie en Veiligheid

European Commission
attn. Ms M. Verstager
Wetstraat 200
1049 Brussels
Belgium

date 14 juni 2021
subject Questions to the European Commission about proposals COM(2020) 825 and COM(2020) 842
our reference 169227u

COURTESY TRANSLATION

Dear Ms Verstager,

The members of the standing committees for Immigration and Asylum / Justice and Home Affairs (JHA) Council and for Justice and Security of the Senate of the States General have taken note of proposal COM(2020) 825 for a Regulation of the European Parliament and of the Council on a single market for digital services (Digital Services Act) and amending Directive 2000/31/EC¹ and proposal COM(2020) 842 for a Regulation of the European Parliament and of the Council on contestable and fair markets in the digital sector (Digital Markets Act), both of which were published on 15 December 2020. After considering these proposals, the members of the parliamentary **GreenLeft Alliance** (GroenLinks) would like to put a few questions and comments to you about them.

As regards proposal COM(2020) 825, the members of the parliamentary GreenLeft Alliance have the following questions.

Under Article 5 of the Regulation, hosting services that have actual knowledge of illegal content are required to act expeditiously to remove or disable access to such content. The members of the parliamentary GreenLeft Alliance would ask the European Commission to indicate when hosting services can be deemed to fulfil this knowledge criterion and what is meant precisely by 'expeditiously', as neither term is clarified in the article. And, when it comes to acting expeditiously to remove or disable access to such content, is a distinction made according to the nature of the illegal content?

The members of the parliamentary GreenLeft Alliance also note that the proposal does not contain any obligations for the online service providers concerned to take proactive steps to trace illegal content (for example, by using upload filters) or to ensure that deleted information is not reposted (staydown filters). By contrast, such measures have been included in the Directive on copyright and related rights in the Digital Single Market², the proposal for a Regulation on preventing the

¹ See electronic dossier E210013 at <https://www.eerstekamer.nl/eu/>.

² Directive (EU) 2019/790.

date: 14 juni 2021
our reference: 169227u
blad 2

dissemination of terrorist content online³ and the Recommendation on preventing the dissemination of terrorist content online⁴. Why have similar obligations not been included in the present proposal?

Article 14 of the Regulation requires providers of hosting services to put mechanisms in place to allow users and third parties to notify them of the presence of illegal content on their service. The proposal does not specify a time limit for processing such notifications. It merely states that the providers should take their decisions in 'a timely, diligent and objective manner'. Can the European Commission indicate what is meant by these terms, especially by 'timely' processing? This last point is of importance, for example, in connection with any follow-up steps that may be taken (complaint and appeal procedures). Article 14 does not expressly provide for the possibility of notifying information contrary to the terms and conditions. Why was this option not chosen by the Commission?

In the fight against disinformation, there is a risk that freedom of expression will be undermined by private companies which, as a precaution, remove more than is necessary for the purpose of combating disinformation. How will the European Commission try to prevent this without weakening Article 6 of the Regulation? Does the Commission consider that it would be appropriate to consider introducing an obligation for these companies to help fund a more independent review body to assess the choices made by private companies in combating disinformation or even possibly an implementing body to assume this responsibility?

With regard to the 'notice and action mechanisms', the members of the parliamentary GreenLeft Alliance would request the European Commission to indicate who ultimately determines whether or not content amounts to disinformation? Can the Commission explain how private companies can be prevented from becoming arbiters in the public debate on the limits of what is and is not acceptable? What risks does the European Commission consider exist for freedom of expression and how could this freedom be better safeguarded in the high-tech decades that will follow? What ideas and plans are being devised at present to achieve this?

As regards the stricter measures for very large online platforms (VLOPs), the members of the members of the parliamentary GreenLeft Alliance have the following questions for the European Commission:

1. Does the European Commission agree that VLOPs are playing an ever more essential role in the functioning of society?
2. Does the European Commission consider that partial or complete nationalisation might conceivably be desirable in the interests of European citizens, in which connection nationalisation should be taken to mean 'Europeanisation' (i.e. at European level and not at the level of individual Member States)? Does the Commission have any initial thoughts on this? The members of the parliamentary GreenLeft Alliance wish to emphasise that any such conceptual exercise can take place within the existing framework of our current capitalist system, with data and ICT being regarded as the equivalent of water and pipelines. Could the Commission also answer this in the light of a partial nationalisation/Europeanisation, as a result

³ COM(2018) 640 final.

⁴ Recommendation (EU) 2018/334.

date: 14 juni 2021
our reference: 169227u
blad 3

of which these VLOPs would actually become semi-public organisations? These members are keen to stress that they are not necessarily in favour of this, but do consider that a conceptual exercise of this kind is relevant in these changing times.

3. Why has the European Commission chosen to have the VLOPs carry out self-assessments of systemic risks? Does the Commission agree with the members of the parliamentary GreenLeft Alliance that systemic risks can never be objectively assessed by the VLOPs themselves because they cannot think primarily in terms of the public interest? Will the European Commission undertake to change this and assign this responsibility to another body, possibly a new and independent body established for the purpose? These members endorse the proposal, but find this part of it incomprehensible and expect Articles 26 and 27 of the Regulation to be tightened.

The *opt-in* and *opt-out* system on which Article 29 of the Regulation is based does not reassure the members of the parliamentary GreenLeft Alliance. In their view, more fundamental protection for the provision of adequate information is of great importance, and is not sufficiently safeguarded by Article 29 of the Regulation. Is the European Commission prepared to tighten up this provision in such a way that users of online services are less capable of being manipulated by the content of these services? The members of the parliamentary GreenLeft Alliance would like to see a more explicit prohibition of microtargeting of online content, i.e. tracking an individual's online behaviour across the entire internet. Would the Commission be willing to accede to the wishes of these members on the above-mentioned points in the interest of safeguarding the quality of the information provided to citizens? Does the Commission agree with the members of the parliamentary GreenLeft Alliance that this affects the most fundamental pillars of our democracy and our Union? When replying, would the Commission please take into account the narrow victory of the Brexiteers and the combination of disinformation and microtargeting used to achieve this?

Does the European Commission agree with the members of the parliamentary GreenLeft Alliance that it should be possible for users to obtain clear information about why particular information or a particular advertisement is shown? And does the Commission agree that the system should be easy to access? Is the Commission prepared to undertake a critical reassessment of Articles 24 and 30 of the Regulation on these points? Could the Commission explain why it has decided against creating a European supervisory authority? Was this option even considered? Is the Commission prepared to reconsider this? And, if not, would the Commission please explain how it expects a supervisory authority in a small Member State to act as an effective counterbalance to a company whose turnover exceeds the gross domestic product of the Member State concerned? How does the Commission view the idea of having the VLOPs fund the system of supervision?

Article 18 of the Regulation provides for disputes to be handled by an out-of-court dispute settlement body. Unlike the complaints procedure, this is not free of charge. The dispute settlement body may charge a reasonable fee to cover its costs. Can the European Commission explain what is regarded as a reasonable fee and what this fee means in terms of providing access to the dispute settlement body for everyone, including people of limited means?

The proposal allows for the certification of any number of dispute settlement bodies. What impact will this have on legal certainty if the case law of the different bodies diverges? Is there a risk of

date: 14 juni 2021
our reference: 169227u
blad: 4

forum shopping? These members would like to receive the European Commission's views on this point. Under the proposal, can dispute settlement bodies decide cases only on the basis of general terms and conditions and the applicable laws and regulations or can they also take into account violations of fundamental rights by online platforms?

The proposal does not make it possible for a complainant to submit a complaint about a failure to recommend his information to other users. Nor can complaints be made about failures to include information in search results. Why has the European Commission not chosen to bring this within the scope of Article 17 of the Regulation as well? After all, this is another way in which the visibility of information can be influenced, without the information actually being removed or made inaccessible. Restriction of visibility does not have to be explicitly notified to the user under Article 15 of the Regulation. Why has the Commission not chosen to require the platform to provide an explanation for all forms of intervention, including an intervention affecting the visibility of information?

The members of the parliamentary GreenLeft Alliance welcome proposal COM(2020) 842, which they regard as an important tool for curbing the excessive data power of the tech giants. These members have the following questions about this proposal.

How does the European Commission assess the effectiveness of Article 5 of the Regulation? How will the Commission ensure that users are actually able to choose to prevent their personal data from being combined? Is the Commission prepared to commit to providing for mandatory interoperability between core platforms? Why has the Commission chosen not to include directly in the proposal amendments to the European competition guidelines and the role of data in obtaining and maintaining market power? Would it be willing to do so after all?

The Dutch government has indicated that it recognises the importance of effective enforcement and the necessity of having an effective sanction in order to deter non-compliance. It is prepared to consider whether a limitation period of more than five years (Article 62 of the Regulation) would be appropriate for this purpose and to discuss this with other Member States. What is the Commission's view on this?

The members of the standing committees for Immigration and Asylum / Justice and Home Affairs (JHA) Council and for Justice and Security await your answers with interest and would be grateful to receive them as quickly as possible, but no later than three months after the date of this letter.

Yours sincerely,

M.H.M. Faber - van de Klashorst
Chair of the standing committee
for Immigration and Asylum / Justice
and Home Affairs (JHA) Council

M.M. de Boer
Chair of the standing committee
for Justice and Security